

عنوان مقاله:

واکاوی نا امنی غذایی و برخی عوامل موثر بر آن در زنان روستایی سرپرست خانوار شهرستان اسلام آباد غرب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی روستایی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کریم نادری مهدی - دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

سارا جلیلیان - کارشناس ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پایش امنیت غذایی و مقابله با نا امنی غذایی و گرسنگی در جامعه لازم و ضروری به نظر می رسد. بر این اساس، هدف پژوهش حاضر، واکاوی نا امنی غذایی و برخی عوامل مرتبط با آن در زنان روستایی سرپرست خانوار شهرستان اسلام آباد غرب می باشد. روش: تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر نحوه گردآوری داده ها، غیرآزمایشی است. روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش، پیمایشی است. جامعه آماری عبارت است از کلیه زنان روستایی سرپرست خانوار شهرستان اسلام آباد غرب که 200 نفر می باشند و با استفاده از فرمول کوکران و با ضریب خطای 0/39 درصد، تعداد 107 نفر از آن ها به روش تصادفی به عنوان نمونه انتخاب و مورد بررسی قرار گرفته اند. اطلاعات مورد نیاز پژوهش، با استفاده از روش پیمایشی و با استفاده از تکنیک پرسش نامه تهیه شده است. به منظور تعیین پایایی پرسش نامه از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده که میزان آن در گویه های مربوط به سنجش نا امنی غذایی 92 درصد می باشد. برای سنجش سطح امنیت غذایی از شاخص HFIAS استفاده شده است. یافته ها: یافته ها نشان داد که 25/2 درصد خانوارها در طبقه امن غذایی قرار داشتند. نا امن خفیف، متوسط و شدید غذایی به ترتیب، در 51/4 درصد، 21/5 درصد و 1/9 درصد در خانوارها مشاهده شد. در پاسخ به سوالات پرسش نامه HFIAS، بیش ترین مورد تجربه نا امنی غذایی خانوارها، مصرف غذایی که اعضا خانوار دوست ندارند، به خاطر نبودن امکان تهیه غذاهای دیگر بود. براساس نتایج تحلیل رگرسیون، 4 عامل دانشی، سازمان حمایت کننده، تعداد افراد تحت سرپرستی و درآمد شناسایی شد که در کل، 62 درصد از واریانس نا امنی غذایی را تبیین کردند. همچنین، براساس یافته های پژوهش، این چهار گروه از نا امنی غذایی زنان مورد مطالعه در تابع تشخیص پژوهشی با مطلوبیتی قابل ملاحظه، طبقه بندی شده اند. راهبردها: براساس یافته های تحقیق، می توان گفت بهترین راهبرد برای رفع نا امنی غذایی، توانمندسازی زنان سرپرست خانوار است و وابسته کردن آن ها به حمایت های مداوم دولتی غیرمنطقی است. راهکارهای عملی: می توان به صورت خلاصه به برخی از مهم ترین عوامل موثر در کاهش بروز مشکلات زنان روستایی سرپرست خانوار اشاره کرد: ایجاد امکانات و دسترسی به شغل مناسب، ساز و کارهای لازم و مناسب حمایتی از سوی دولت و دستگاه های اجرایی، فرهنگ سازی و آموزش خانواده ها جهت حمایت از این قشر و در نهایت، لزوم شناسایی و آموزش مشاغل خانگی درآمدزا. اصالت و ارزش: یافته های این تحقیق با توجه به عوامل دارای اولویت می تواند مورد استفاده و توجه دست اندرکاران و کنش گران این عرصه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

نا امنی غذایی، امنیت غذایی، سرپرست خانوار، زنان روستایی، شهرستان اسلام آباد غرب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/663931>

